

Føroysk fyrisøgn

(Fyrst verður fyrisøgnin lisin í síni heild, síðan verða eini 3-5 orð, sum tað hóskar, lisin tvær ferðir. Av teknum verða bert punktum lisin, og reglubrot verða tilskilað. Orðini *íður* og *fláir* verða stavað fyri næmingunum).

Úr øllum húsunum sæst havið. Tað streymar við strendurnar, lyftir seg spakuliga og søkkur aftur í firðunum, rekur gjøgnum sundini, tekur seg út um sjónarringin og kemur so aftur sum mjúkar aldur inn á sandarnar ella sum grovmælt dun móti berginum. Tað er sjógvur, ið er komin langa leið, og nú liggur hann og floytir sær útiá eftir drúgva ferð.

Streymar ganga hvør móti øðrum og skræða felags rendur sundur, ein breið ál tykist at kulsast og fáa gásarhold, nú eitt vindblak kastar garðar niður í sjógvin, spruttini standa uppfrá sum sprongdir skyggjandi dropar. Inni undir landi taka streingir seg burturúr, venda við og vilja sleppa út aftur í leikin, *íður* draga saman, ein móti aðrari, tær fara at klandrast, til ein meldur svølgir báðar og hvørvir við teimum niður í svørt dýpi. Bond og *fláir* leggja seg hvørt inn undir annað ella troka seg uppum, meðan sjóvarfallið slotar og ætlar sær undir at skifta kós longri úti.

Tann stóri Golfstreymurin er ein ómetalig á, sum rennur gjøgnum meginhøv av køldum vatni, ein slanga av hita gjøgnum havsins ørgrynnur av sjógvi. Tann endaleysa fløtan, sum eygað sær, er bara tann uttasta tunna skónin, og undir henni eru øðrvísi álvarsamir máttir. Teir hava streymað leingi og virkað nógv á leiðini hendan vegin, og tað er, sum eru hesir klettur og hesar oyggjar komin her at standa av tilvild.

(Úr greinini "Havið um húsini" eftir Gunnar Hoydal, tekstasavnið "Land í sjónum" 2001)